

# Степові дороги

Микола Зеров

Видно шляхи полтавськії  
І славу Полтаву

Я бачу їх. Заломами поволі  
Вони сповзаються, за шляхом шлях,  
В розлогих і закурених полях  
Там, де стрункі шикуються тополі.

Крізь жовтий пил, що осідає долі,  
В яру з'явився черепичний дах,  
І димарями по сухих горбах  
Полтава їжиться на видноколі.

Я знаю їх — мов спомин ранніх літ,  
Мов Гоголя невитравлений слід,  
Мов співи давнини повноголосі.

У балки пливучи з розмитих круч,  
В моїх ушах відрипуються й досі  
Тягучі ритми опішнянських "куч".

1.03.1934